

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu kan der formentlig skrives tykke bøger om, hvad hr. Svend Åge Petersen ikke forstår. Det skal jeg afholde mig fra at gå dybere ind i, men jeg vil medgive, at jeg også synes, det er mærkeligt, man ikke har lagt større vægt på tryghedsbestemmelser, men har lagt større vægt på at få højere løn.

Men det er ikke det, det handler om, nu handler det om at se frem. Her synes jeg, det er lidt interessant, at et medlem fra et af regeringspartierne, endda det store, som har de ministre, som er bestemmende for, hvad der skal med i trepartsdrøftelserne, som vi jo ved er i gang, vil have det ind i overenskomstdrøftelserne. Man kunne passende sige til den siddende regering og til arbejdsministeren, at det måske var en god idé, når man nu er så optaget af det, at de borgerlige ordførere ligefrem taler om, at man bør tage det ind i overenskomstdrøftelserne, at det indgår i de trepartsdrøftelser, der føres. Jeg mener, det var bedre, man spurgte dér, end at man spurgte mig. Jeg har ingen indflydelse på, hvad de forskellige fagbevægelser stiller som krav.

Jeg vil godt vedgå, at jeg personlig synes, at man burde have sat meget større kraft ind på at få den slags bestemmelser frem for en 25-øre mere i timen.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det er værd at notere sig i denne sammenhæng, at det drejer sig om de lavest lønnede og de dårligst uddannede grupper. Når man forhandler overenskomster, kigger man selvfølgelig i første omgang på, hvad der er det væsentligste problem. Det har været, at lønningerne har været meget lave, og at uddannelsesmulighederne har været elendige. Det er nok det, man har kæmpet for for de grupper og måske så ikke været opmærksom nok på at få nogle tryghedsbestemmelser ind, men jeg er helt enig i, at det ikke er det, der er det væsentlige nu. Det er at få sikret, at vi fremover får nogle minimums-tryghedsbestemmelser for samtlige lønmodtagergrupper i dette land.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Så er det hr. Svend Åge Petersen for en kort bemærkning og derefter hr. Bjørn Elmquist.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

En mulighed for misforståelse vil jeg gerne rydde af vejen. Hvis fru Lilli Gyldenkilde mente, at jeg havde givet udtryk for, at dette spørgsmål skulle med i de nuværende trepartsforhandlinger, tror jeg, vi kan være enige om, at det var ikke det, der skulle forstås ved det, der blev sagt, men sådan kunne det opfattes. Som bekendt er trepartsforhandlingerne nu i gang med et helt andet emne.

Bjørn Elmquist (V):

Noget af det, fru Lilli Gyldenkilde sagde for et øjeblik siden, er jeg ganske enig i. Dette er kendt stof.

De forslag, vi har foran os, lovforslag nr. L 200 og beslutningsforslag nr. B 99, er mere eller mindre gengangere i den forstand, at noget, der minder derom, for nylig har været til debat i folketingssagen fremsat af SF. Hvis jeg skal tildele mig en lidt mere overordnet politisk betragtning, er det vel interessant, at S og SF ikke kunne enes om at fremsætte fælles forslag på dette område. Det kunne have været spændende at se, hvor langt man var nået i retning af et rødt kabinet, hvis ellers der havde været mandatmuligheder for det i Folketinget.

Men der er åbenbart noget og ikke så lidt endda måske, der skiller på disse områder. Det ændrer imidlertid ikke på, at mange af de problemer allerede er blevet debatteret i november 1987. Jeg må indrømme, at jeg virkelig er imponeret over den ihærdighed, man stadig her en sen fredag eftermiddag kaster sig over emnerne med. Det giver indtryk af stor interesse. Det er relevante emner, det skal der slet ikke være nogen tvivl om. Hvis jeg er lidt mere kortfattet selv, hænger det sammen med, som jeg var inde på, at jeg synes, det er velkendte emner, og at de er endevendt og meget af det egner sig bedst, synes jeg, til udvalgsarbejde og ellers til politiske møder, hvor man har mulighed for at gå ind i en dialog. Det er meget svært under denne folketingsdebat at gå i detaljer.

Jeg vil om varslingsforslaget sige, at jeg synes, det er godt at få det fastslået: vi er ikke uden regler, vi har regler i Danmark. Fru Lilli Gyldenkilde nævnte igen Tulipsagen, og det er muligt, at de regler, vi har, er blevet overtrådt i den sag, som vakte så stor opmærksomhed. Det ved vi ikke, for sagen er stadig under undersø-